

רעפ 38336-08-24 - נור אלדין קדיש נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 38336-08-24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

העורר: נור אלדין קדיש (עציר)
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 9.8.2024 בעמ"ת 19038-08-24 שניתנה
על ידי כבוד השופט אברהם שוהם

בשם העורר:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אברהם שוהם) בעמ"ת 19038-08-24 מיום 9.8.2024, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת סיגל אלבו) במ"ת 46666-07-24 מיום 25.7.024, ונקבע כי המבקש ייעצר עד תום ההליכים אף מבלי להזדקק לתסקיר שירות המבחן (להלן: תסקיר).

כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, וזאת במקרים חריגים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן במקרים נדירים ביותר כאשר שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו.

בתמצית, המבקש טוען כי ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים ללא קבלת תסקיר בעניינו חוטאת לצדק ולהגינות, ואף ייתכן כי היא בעלת "השפעה רוחבית" על ענייניהם של עצורים אחרים" (סעיף 13 לבקשת רשות הערעור). סבורני כי אין ממש בטענות אלו. ידוע כי "ההחלטה האם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית" (רע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.12.2015)). ראו גם רע"פ 8884/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (11.6.2014)). במסגרת שיקול דעת זה, שקל בית המשפט קמא את עוצמת עילת המעצר החזקה ואת המסוכנות המוחשית העולות בעניינו של המבקש, והגיע למסקנה כי אין מנוס ממעצרו עד תום ההליכים, אף מבלי לקבל תסקיר בעניינו. די להזכיר בהקשר זה כי בית המשפט קמא הסתמך, בין היתר, על כך שעל פי כתב האישום המבקש החזיק בביתו אקדח ו-111 כדורי תחמושת וכי מחומרי החקירה עולה כי למשפחת המבקש סכסוכים "עם גורמים כאלה ואחרים" (עמ' 4 להחלטת בית המשפט קמא). לפיכך, ברי כי הכרעתו של בית המשפט קמא נטועה כל כולה במקרה הקונקרטי, כך שאין בכוחה של בקשת רשות הערעור כדי לחרוג מעניינו הפרטני של העורר. כמו כן, מחומר הראיות שתואר לעיל עולה כי לא נפל פגם זועק בהחלטת בית המשפט קמא אשר ביכולתו להצדיק את מתן רשות הערעור בשל שיקולי צדק. למותר לציין, כי למבקש שמורה הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר, ככל שמעצרו יתארך, וזאת בהתאם לכללים המקובלים לעניין זה (לרבות האפשרות להיעזר בשירות המבחן לצורך בחינת בקשה שכזו).

הבקשה נדחית איפוא.

ניתנה היום, י"ד אב תשפ"ד (18 אוגוסט 2024).

עופר גרוסקופף
שופט